

GAZETA KRAKOWSKA

N^{RO} 98.

Z KRAKOWA DNIA 8 GRUDNIA 1819. ROKU WE SRODĘ

Z Warszawy d. 30 Listopada.

Jego Cesarsko - Królewska Mość przychylił się do prośby JW. Wojewody Senatora Sobolewskiego, Ministra Prezydującego w Kommissyi Rządowej Sprawiedliwości, przez wzgląd na słabe zdrowie, ciągłym i gorliwym urzędowaniem nadwytłone, nayłaskawiej uwolnił Go raczył od prezydowania w tejże Kommissyi, mianując Go Ministrem Stanu, zasiadającym w Radzie Stanu i Radzie Administracyjney; w miejsce Jego Najjaśniejszy Pan mianować raczył Ministrem Prezydującym w rzeczoney Kommissyi JW. Kasztelana Węgleńskiego.

W krótko ogłoszonym zostanie Dekret Najjaśniejszego Pana zwołujący Sejmiki oraz Ukaz do Rządzącego Senatu Państwa Rossyjskiego, w przedmiocie stosunków handlowych między Rossyją, a Królestwem.

Jego Cesarzewicowska Mość, Wielki Xże Konstancy, wyjechał z tej stolicy do Petersburga, dnia 27 b. m. rano.

Dzisiaj w południe skończy się tu tegoroczny walaj Jarmark Wszystkich Świętych.

Plenis spargite lilia manibus.

Kiedy żalocę tłumy głos obarczonego nią serca, szacunek i obywatelstwo mówić mi każe. Smutną wiadomość Polsce zwiastując, bo żgon nie jednego z tych ludzi, których pamięć przyozdobić może nekrologiczne wspomnienie, lecz męża co w pospolitym chwalonych rządzie stawać nie powinien, zgola którego same imię jest pochwałą.

Zszedł z świata tego w Bononii d. 31 Października r. b. w 54 roku życia Tadeusz Matuszewicz, w młodości swojej pamiętny wymową, smiałem a wraz umiarkowaniem i danie Posel Wielkiego Seymu, później cnotliwy Skarbu minister, nakoniec Senator Królestwa Polskiego, mąż obywatelstwem, cnotą, pobożnością, nauką, wymową, przyjemnością obyczajów, rzadką rostrpnością i umiarkowaniem znakomity.

Jaką obywatelstwo poniosło w nim stratę, świadczy trzechletnie urzędowanie jego na W. Seymie, świadczą prace światłego Ministra, to jest, Skarb przez niego urządony i wskazane środki ku udoskonaleniu w przyszłości systemu tego, z równą dla Skarbu iak kraju kasytą, świad-

szą słyszane na ostatniem Sejmie Senato a głosy, które publiczność nietylko za wzo-
ry obywatelstwa, ale i wymowy uznawa.
Jaka nauki i poezya poniosły stratę, świadc-
czą to liczne pisma jego wzorowego stylu,
bo zawsze gładki, jasny, słowem wybor-
ney Polszczyzoy: świadczą rozmaite a peł-
ne wdzięku rymy, mianowicie te, w któ-
rych przekładając pienia sławnego Delila,
sztukę tłumaczenia z twórczą sztuką skła-
dania poematu porównał, i stanął obok
wzoru swego.

Przyjemność społeczeństwa i chara-
kteru jego nietylko przyjaciółem, ale i
tym wszystkim co go znali, dotkliwą stratę
jego uczyniła. Wszystko w nim wymnia-
cem było, przyjemna postać ciała zdawa-
ła się zwierzczaim serca i duszy obra-
zem, tkliwa i zoiewalająca piękność głosu
godnym organem szlachetnych uczuć jego,
z serca i duszy pochodzących; lecz zawsze
umiarkowanych rzadkim rozsądkiem. —
Zamilkł na zawsze ten głos, który go samo
brzmiecie, tak słodkiem i uymniacem by-
ło, że przechodząc przez ucho szedł do
serca. Zamilkł na zawsze ten głos, który
publiczność z największem upodobaniem
słuchała, zgoła straciła w Matuszewicu
wymowa Polska Hortensiusza swego; a
Senat iedną z najsławniejszych ozdób.

Jednostayny w przymiotach swoich,
Matuszewic był takim mężem i oycem jak
obywatelem. [Pobłogostawił Bóg cnotom
jego, dając mu godne takiego oycy dzieci,
co pewnie żywiej czują, niż żadne pióro
wyrazić potrafi, niepowetowaną stratę
którą poniosły, tracąc w oycu nuyago-
dniejszego poradzcę i nuyoufalszego przy-
jaciela. W spomnęź tu o żatobie jego przy-
jaciół, w których się liczbie od młodości
do podczstego wieku mieścilem, i mam

obie za chlubę powiedzieć, że mam był pr y-
jaciелеm Matuszewica.

Długą zniekany niemocą, szukał ra-
tunku pod łagodnem Niebem, na klasy-
czney Włochów ziemi: lecz nie tety! zna-
lazł tam zgon niewczesny! Po dziesięcio-
dniowey chorobie, żyć przestał w Bononii,
złą Chrześcilańską pobożnością, której
był wzorem, z tą umysłu i duszy spokojno-
ścią, co cechowały cały bieg życia iez, z
tem snotliwego serca w Bugu zadufaniem,
które czyoi, że człowiek w ostatniy chwi-
li sweicy poglądaiąc na zbiegłe życie, wi-
dał tylko w śmierci przeyscie do lepszego.

Na wieść pogorszaiacey się przyiacie-
la choroby, zbiegł z Florencyi do Bononii
Xże Adam Czartorwski Senator Woiewo-
da; lecz już Matuszewica oie było. Skro-
ciwszy więc łzami przyjaciela zwłoki,
tkliwie zajął się tego pogrzebem, i dostoy-
nem ciała ztozeniem w grobie Campo-San-
to zwanym. — O bogdayby czulość Pola-
ków poświęciła tak znakomitemu rodakowi
pomnik rzetelnie i wiecznie zaświadczaią-
cy obywatelstwo, naukę, wymowę, a nad
wszystko cacię Jego.

S. P.

*Kommissyia Rządowa
Spraw Wewnętrznych i Politeyi.*

Podając do wiadomości powszech-
ney następujące dwa Postanowienia Xę-
cia Namiestnika Królewskiego:

W Imieniu Najiasnieyszego
ALEXANDRA I.
Cesarza Wszech Rossyy, Króla Polskiego
&c &c. &c.

Xże NAMIESTNIK Królewski w
Radzie Stanu.

Gdy postanowieniem Naszem z dnia

3 Marca 1819 przyrzeczone zostało Kolonistom nowo-osiedlającym w Królestwie, iż przez lat sześć wolni być mają od wszelkich ciężarów publicznych, a gdy przez krótki czas rewii corocznych wojska w okolicach stolicy, mogłoby wspomieni Koloniści być w przypadku przyjęcia doczesnie wojskowych na kwaterynek w pomieszkaniach swoich uciążliwymi, przeto chcąc iak najszybciej dochować wiary publiczney, postanowiliśmy i stanowimy:

Artykuł 1. Kolonistom bądź narodowym, bądź obcym w obwodzie dwóch mil od miasta Warszawy świeżo osiedłym, którzy stosownie do wyżej wspomnianego postanowienia Naszego wolni być mają przez lat sześć od ciężarów publicznych, Kommissya Rządowa Spraw Wewnętrznych i Policyi, zniósłszy się z Kommissyją Rządową Wojny, wynagrodzenie umiarkowane za mieszczanie wojskowych w czasie nadzwyczajnych rewii zaczynając od roku bieżącego wyznaczy.

Art: 2. Wykonanie niniejszego Kommissyjom Rządowym Spraw Wewnętrznych i Policyi, tudzież Wojny, w czym do której należy, polecamy.

Działo się w Warszawie na posiedzeniu Rady Administracyjney dnia 25 Września 1819 roku.

(podpisano) *Zajczek.*

Minister Spraw Wewnętrznych i Policyi

(podp:) *T. Motuński.*

Radca Sekretarz Stanu, Jenerał Brygady

(podpisano) *Kossacki.*

Zgodno z oryginałem

Radca Sekretarz Stanu i Jenerał Brygady

(podp:) *Kossacki.*

W Imieniu Najjaśniejszego
ALEXANDRA I.
CESARZA WSZECH ROSSYY, I KROLA
POLSKIEGO, &c. &c. &c.
Xże NAMIESTNIK Królewski w
Radzie Stanu.

Chcąc zachęcić do stawiania takowym sposobem domów mieszkalnych i gospodarskich w bliskości stolicy, a przez to zatrzeć coraz więcej ślady zniszczenia wojennego, i ułatwić mieszkańcom okolicznym doczesne przyymowanie wojska w porach rewii ogólney, przez łatwiejszy rozkład onego, postanowiliśmy i stanowimy:

Artykuł 1. Właścicielom ziemiańskim, którzy w obwodzie dwóch mil od Warszawy, postawią bądź w kamień, bądź w cegłę, bądź w piłę na fundamencie murowanym domy porządne, według przepisów, iakie Kommissya Rządowa Spraw Wewnętrznych i Policyi w tej mierze wyda, wypłacone będą czystym darem nagrody czyli prymy, które jednak od każdego mieszkania dla jednej familii nowych osadników, przenosić nie mają tysiąca złotych Poli:

Art: 2. Tymże dla wsparcia Kolonistów w rzeczonych domach nowo osiedlających, przeznaczone będą według urzędzenia, i w czasie przez Kommissyją Rządową Spraw Wewnętrznych i Policyi przepisany, czystym darem nagrody, które od kazdey takoy familii przenosić nie mogą złp. dwieście.

Art: 3. Właściciele równym sposobem, w powyższym obwodzie stawiający stodoły, obory, owczarnie, folwarki, młotarnie i tym podobne budynki gospodarskie, odbiorą także wynagrodzenie

re jednak za każde dziesięć łokci wzdłuż takich całkowitych wraz z dachem budowli, mających przynajmniej dwanaście łokci szerokości wewnątrz, nie będzie mogło przenosić tysiąca złp.

Art: 4 Kommissyja Rządu a Spraw Wewnętrznych i Policji nagrody i opłaty powyższe z funduszów wszelkich pod Jej zarządzeniem będących, iakie na to oznaczyć zdoła i dogodnem uzna, tudzież według urzędzenia, iakie przepisze i ogłosi, uskutecznić każe.

Wykonanie niniejszego Postanowienia Kommissyji Rządowej Spraw Wewnętrznych i Policji polecamy.

Działo się w Warszawie na Posiedzeniu Rady Administracyjney dnia 17 Listopada 1819 roku.

(*podpisano tak wyżej.*)

niniejsze w celu uskutecznienia onych stanowi przepis:

Co do pierwszego: Koloniści mający prawo do wynagrodzenia za kwaterek w r. b. podadzą przez Wójtów Gmin właściwych żądania swoje przed dniem 20tym Grudnia do Kommissyji Rządowej Spraw Wewnętrznych i Policji na ręce Kommissarza Obwodowego, która po znieśieniu się z Kommissyją Rządową Woyny, rezolucyją lub satysfakcyją w przeciągu 6ciu tygodni po podaniu, wydzieli.

Co do drugiego: Art: 1wszy. Właściciele Ziemiańscy chcący pozyskać wynagrodzenie: a. podadzą wprost do Kommissyji Rządowej Spraw Wewnętrznych i Policji przed dniem 1wszym 1820 roku ilość i gatunek domów stawianych, tudzież, i wskazanie miejsca i materiału na nie, b. złożą plany domów stawiać się mających do zatwierdzenia. Pierwsi po-

dalający, pierwszeństwo mieć będą do funduszów na ten przedmiot wyznaczonych: c. Domy takie zawierać mogą mieszkańca na jedną, dwie, naywięcej na cztery rodziny. d. Każda familia mieć powinna przynajmniej sieni, izbę i komorę lub stajnię. e. Do domów z piży, podmurowanie kamieni lub cegły na wapno, ma być przynajmniej natrzy ćwierćłokcia nad grunt wyniesione: ściany zaś całe od gruntu pod dach, wysokie być powinny przynajmniej na łokci 6 lub 7. f. Domy kryte będą bądź blachą kruszcową, bądź dachówką, bądź dekówką glino-słomianą, po wierzchu farbą czerwoną malowaną, z rozpuszczonem alunem lub wygotowanym potażem dla ochrony od płomienia, bądź naostatek gontami równym sposobem pomalowanemi. g. Właściciel zobowiąże się takowe pomalowanie odnawiać ilekroć będzie potrzeba, za wezwaniem Wójty miejscowego, które jednak nie prędzej iak co dwa lata nastąpić może. h. Wszystkie takowe domy zawsze w porządku i chędogo trzymane, i zewnątrz gdy potrzeba, pobielane lub malowane być powinny. i. Dla każdej familii ma być przy iejy mieszkańcu sadek owocowy urządzony, zasadzony i ogrodzony, lub wałem i rowem okopany. k. Oznaczone wynagrodzenie wyptacone będzie całkowicie po zupełnem wystawieniu budynków, osadzeniu w nich nowych Kolonistów, i rewizyi z polecenia Kommissyji Rządowej Spraw Wewnętrznych i Policji odbytey, po której ta decyzyją swoją wyda.

Art: 2gi. Właściciele ziemiańscy każdą familią nowych Kolonistów w takim domu osadzą, po złożeniu w Kommissyji Rządowej Spraw Wewnętrznych

i Policyi Kontraktu swego, przynajmniej na lat sześć z nią zawartego, odbiorą wydzielić się mającą nagrodę, pod tym jedaak warunkiem, iż nowo osiadłą familią postawią w możności utrzymania w porządku, tak mieszkania i ko i założonego sadu, lub do tego sami się zobowiązają, i nadto zapewnią, iż po upłynieniu lat kontraktu ieśliby inna familia po terażniejszey dom zamieszkać miała, ta w równey możności utrzymania go w porządku znajdować się będzie.

Art: 3^{ci}. Warunki pod artykułem 15szym umieszczone, równe do niniejszego ściągają i zastrzegają się, — Przy padki szczególne Kommissyia Rządowa Spraw Wewnętrznych i Policyi oddzielnie rozstrzygnie i zarządzi.

W Warszawie d. 25 Listopada 1819
 Minister Prezydujący
 (Podpisano) T. Mostowski
 Sekretarz Jeneralny

Aug: Karcki.

2 Paryża d. 20 Listopada.

Rozporządzeniem Królewskim z d. 19 b. m. mianowanemi są: Baron Pasquier Ministrem spraw zagranicznych, Margr. de Latour-Maubourg Ministrem wojny, P. Roy Ministrem skarbu, a Hr. Decazes, dotychczasowy Minister spraw wewnętrznych Prezesem rady Ministrow z zachowaniem i tegoż ministerstwa. Od dali się zatem z dotychczasowego Ministeryium Prezes rady, Minister spraw zagranicznych Margr Dessoles, Minister wojny Marszałek Gouvion St. Cyr i Minister skarbu Baron Louis. Pozostają na swoich miejscach Hr. Decazes jako Minister spraw wewnętrznych, P. de Serre jako Minister sprawiedliwości i Baron Portal jako Minister morski.

Monitor wyraża w jednym artykule: "Wiemy i cała Francya wie razem z nami, że Król, który Rząd swoy na konstytucyi gruntuie i rozporządzeniem z d. 5 Września nadał mu konstytucyiny r. h, nigdy innym mężom nie powierzy swojej powagi, iak tylko takim, którzy zupełnie skłonniemi są utrzymać zasady konstytucyi i rozporządzenie z d. 5 Września, i że chcący uzyskać Królewskie zaufanie, okazać musi ducha mądrości i umiarkowania, który iest prawdziwym gieniuszem rządu reprezentacyynego, który usuwa przeszkody, bez opierania się onem, pokonywa opor i przeciwne namiętności, bez walczenia ich innemi namiętnościami, i nakoniec wszystkie ożywiające społeczność żywioty w sobie łączy... Francyją obchodzą więcey działania Ministrow, niżeli ich nazwiska. Dzienniki najlepiej uczyniłyby, gdyby szły za tem przykładem.,,

Ministryum wyznaczyło kommissyją do ułożenia projektu do ustawy względem odpowiedzialności Ministrowskich agentow, z HHr. Germain, Simeon, Radcow stanu Cuvier, Royer-Collard, Zangiacom, Jeneralnego dyrektora celł Barona St. Cricq, Jen. Dyrektora dochodow niestałych Barona Barente i Referendarzów Cornemin i Jacquinot-Pampelune.

Hr. Portalis powrocił tu z Rzymu.

Z rozkazu i kosztem Królewskim przedsiębrano teraz są wielkie podróże na nowe odkrycia. P. Freycinet udaie się do wysp wielkiego oceanu dla fizycznych odkryciow i dochodzeń. Znawcy natury i rykownicy Lesuer i Milbert obieżdżają północną Amerykę. PP. Poiteau i St. Hilaire zbierają w południowej Ameryce rośliny dla botanicznego ogrodu. P'

Delalande obieżdza wyspę Burbon. P. Lechenault zwiedza wewnętrzne kraie Jadytów. Wszyscy ci wędrownicy korrespondują z środkowem muzeum historyi naturalney. P. Noel de la Mariniere udał się w naukowem zleceniu do Norwegii i Lapland; posobie podróż swoją aż do Rosyi i morza lodowatego, dla objaśnienia wątpliwych i ciemnych dotąd przedmiotów.

Anglicy, Rossyianie, Niemcy, Francuzi odwiedzają od nieśkiego czasu na wysegi Domremy, miejsce urodzenia Dziewicy Orleańskiej (Joanny d'Arc,) które zdobi sokołka dziewcząt, a w krótce przyozdobione jeszcze zostanie fontanną w kształcie pomnika. Jazdebka Dziewicy jeszcze się tam znajduje. Jeden z odwiedzających me opuścił ją, aby nie zabrał z niej trzaski lub kamyka. Niedawno jeden z znakomych podróżnych zabrał całą listwę z naderzwi, co jeżeli tak daley potrwa, w krótce cała rozbrańną zostanie.

Kupiec w Chaumon Ludwik Chantelain umarł w 89 roku życia. Do otaczającej go rodziny wyrzekł te słowa: Nie płaczcie, żyłem dosyć długo; 26te moje dziecko jest dobrze uposażone. Umieram spokojnie i zaraz skonał.

Jen. Hr. Rapp, były gubernator Gdańka i Jen. Hr. Maison przybyli do Paryża.

Podczas obioru deputowanych zapytał się pewny obywatel Paryski co znaczą wyrazy: ministrowski i niepodległy? Ministrowski, odpowiedział drugi, znaczy: posiadam urząd publiczny, a niepodległy: ubiegam się o niego.

Król Sardyński posiadać teraz ma 48,000 ludzi dobrze urządzonego i ćwiczonego wojska, którego większa część

członków służyła w szeregach Francuzkich.

Z Londynu d. 19 Listopada.

W tej chwili nadeszło tu doniesienie iż szanowny nasz Monarcha bardzo jest stępy, i że lekarze o nim zwątpili. Często wprawdzie byliśmy już tu podobnemi doniesieniami uwiedzionemi; ale tą razą może być prawdziwe, zwłaszcza, iż Xię Rejent powrócił tu prędzej, niżeli go się spodziewano, i Xięstwo Klarency także tu przybył. Stoją już nawet w gotowości łodzie, dla zawiezienia Xiążętom rodziny Królewskiej na stały ład smutney wiadomości o śmieci Króla, która w okolicznościach terażniejszych podwoiłaby nasze nieszeście.

Xię Rejent zagał osobiście d. 23 b. m. posiedzenia parlamentu. D. 13, 15, 16 i 18 odbyły się wielkie gbinowe raady, na których znajdowali się nawet wielcy urzędnicy koronni.

W gazecie Dworskiej pod d. 16 wyznaczono jest 500 Fs. za odkrycie sprawcy, który w Manchesterze strzelił do Konstabl Nadia. Uczestnikowi przyrzeczone jest przebaczenie, gdy wyda głównego sprawcę. Natomiast Konstablów Goodhall, Pickard i Bateman oddano pod sąd kryminalny, którzy d. 15 b. m. na czele 500 policyjanów uderzyli na naradzający się spokojnie o zdarzenia w Manchesterze lud w Conventy w liczbie około 5000, i pokalicyli mężczyzn, kobiety i dzieci, tak iż wiele z nich na placu bez zmysłów leżących pozostało.

Tuteysi reformatorowie wydali z głównej swojej kwatery pod białem lwem przy ulicy Wynch przez terażniejszego swojego sekretarza James Walker rozkaz dzienny do ludzi swoich, w którym wez-

wanem tą, aby d. 24 Listopada stawili się na Smithfield. Na końcu tego rozkazu wyrażonem jest: "Zachowajcie się spokojnie; chwytajcie śpięgow i burzycieli, i oddajcie ich pod władzę cywila! Nie obrażajcie i nie okradajcie nikogo! Macie dopełnić szlachetney powinności, macie uzyskać wolność; uczynić to! Wasze żony, i wasze dzieci błogosławić was będą, a dobre mienie w kraju, który za mieszkacie, przywrócone zostanie. Przybadźcie wszyscy, mężowie, kobiety i dzieci, i zapelnijcie powietrze wykrzykiem: Wolność, pokój i dobre mienie! „

Gazeta Goniec wyraża: "Gdy Rząd powziął wiadomość, że w wielu miejscach królestwa, a mianowicie w powiatach morskich, leżą działa, które są prywatną własnością, a dawniej na okrętach używane były, wezwał przeto władze miejscowe, aby, jeżeli to jest prawdą, za poróżmieniem się z właścicielami takowe działa uczyniły nieuzłecznymi. „

Sąd kryminalny tutajszwy wydał d. 16 wyrok przeciw Xiegarzowi Carlile. Za wydanie dzieła Palma "Wiek rozumu, „ skazał go na zapłaconie 1000 Fs. dwuletnie więzienie w Dorchester, a za przedrukowanie Palmera zasad natury 500 Fs i roczne więzienie. Oprócz tego względem przysiężnego swojego dobrego postępowania złożyć ma 1000 Fs. porękoymii i stawić och zaręczycielów, z których każdy ma 100 Fs. zapewnić. Nim przeczytany mu wyrok został przemówił, do niego Prezes tak następuje: "Przekonany WPan jesteś, że nadwierężyłeś i zachwiał to wszystko, co poczytuemy za prawdziwe, i na czem nasze nadzieje w tem i przyszłym życiu zakładamy. Wyrok sądowy będzie WPanowi, jak się spodziewam, z Chrześcijań-

ską łęg dnością, którą religia nakazuje, ośtoszoby. Nie jesteś WPan za obrazę Boga, ale za obrazę oyczyzny, ile tyżę się ludzi, skaraay. Ustawy krajowe zastawiają każdemu wolność mniemania; a e przepisują nikomu iak ma wierzyć, i do poki człowiek mniemania swoje w sercu zamyka, żadna ustawa nie może go do odpowiedzi pociągać; lecz przestępstwo WPana jest innego rodzaju. Nie tylko sam nie wierzyłeś, (ale starałeś się innych odwieść od wierzenia w to, co było ich nadzieją. Gdyby nieszczęściem wiara jednego lub drugiego przez WPana tak dalece wstrząśnioną była, iż dopuściłyby się był zbrodni, którey bez czytania pism WPana siebyby popełnił, na ówczas odpowiedziałuym byłbyś sądowi Boga, który stóownie do wiary sercem i umysłem człowieka władza, „&c. „ Po przeczytaniu wyroku został Carlile do więzienia Dorchester odesłany, i zapieczętowano sklep jego, którego wartość około 600 Fs. wynosi.

Przybyły z Ameryki do Liwerpoola podróżny zapownia, iż znady Cobbet za 3 tygodnie powróci do Anglii. Ma on przywieść z sobą kości zmarłego Tomasa Peine, które z Francyi do Ameryki zabrał, a reformiści mają je uróczyście w Anglii pochować. Jedno z pism tutajszwych dodać: "P. Cobbet powinien razem przywieść z sobą pieniądze, dla opłacenia kosztów dawnego stępa z powodu jego sprawy względem drugiego jego pászkwilu, dla czego musiał oddać się z kraju, bo od tego nie uwolnią go nawet kości Peine. „

Gazeta w Carlisle wychodząca wyraża: Pieniądze srebrne bardzo tu są rzadkie, ponieważ 'wiele' ludzi z próżny

biażni bliskiey rewolucyi wyciągają pieniądze swoje z prowincjonalnych bankow i w domach chowają.

W Berkshire odbyło się zgromadzenie z właścicielow ziemskich i miejscach w liczbie około 1200 osob. Przewodował nad niem P. Burdett i podług zwyczaju swojego naganiał surowo postępowanie Rządu, a mianowicie złożenie z namiestnikowsta Lorda Fitzwilliam. Dway panowie, którzy nie, pochwalali wnioskow przyzduiącego, o mało od pospolstwa znieważonemi nie zostali, gdyby się niebyli szypko oddalili. — Lord Fitzwilliam wszędzie gdzie się pokaże jest od ludu radosnemi okrzykami witany. W niektórych miejscach wyłożył nawet lud konie i ciągnął go w powozie.

Na wzgórzach miasta Huddersfield odbyło się także d 8 b. m. zgromadzenie ludu. Reformatorowie przeszli a chorągwiemi i muzyką przez miasto i potęczyli się za miastem z reformatorami z Halifax, i całe zgromadzenie do 20,000 ludzi wynosiło. Cała ta processya była bardzo pstra i widzieć się na niey dało wiele nowych znakow. Niesiono na kijach 6 obiedzonych przez gąsienice główek kapusty, deskę na której przyklepiony był fałszywy bilet bankowy z podpisem oszukaństwo banku, i wiele podobnych rzeczy. Narachowano 8 czapek wolności i 44 chorągwi, powiększey części z nowemi napisami. Na jedney wymalowany był wilk pożerający owcę, na drugiey zielone worki, a na trzeciey znawdowały się następujące wiersze: "Oby nie zapał kogut w Anglii, oby nie dał się słyszeć flet w Szkocyi, a harfa w Irlandyi poki wolność przywroconą nie zostanie!";

Na miejscu Hr. Radnor, który zle-

żył urząd namiestnika w Berkshire, mianowany jest Hr. Craven. Wielu officerow z korpusow ochotników złożyło służbę.

W Irlandyi hrabstwo Roscomen zostało przez Vice-Króla w stanie buntu ogłoszone.

W Nowymjorku ustala zupełnie żółta gorączka, a w B ltimore i Charlestown, zwolniała.

Połączona Hiszpańsko - Portugalsko - Angielska komisysia do zabezpieczenia handlowi niewolnikami w Siera Murena, rozpoczęła już swoje działania.

Kongres zjednoczonych Stanów zgromadził się stósownie do konstytucyi w pierwszy poniedzalek Grudniowy. P. Forsyth Poseł tychże Stanów przy Dworze Hiszpańskiem żądał wyraźney odpowiedzi względem zatwierdzenia traktatu tyczącego się ustąpienia Floryd, i miał ją otrzytać. Lecz ta nie będzie przed zebraniem się kongressu ogłoszona; z tem wszystkiem Prezydent ma zupełną moc do poczynienia przygotowań, takich Hiszpańska odpowiedź wymaga.

Lord Cochrane posłał znowu 6000 Fs. swoiemu w Londynie ajentowi, dla zapko koiecia reszty iego długów wynikających z sprawy r. 1813. (Sprawę tę ściągnął na siebie przez rozgłoszoną w Londynie wiadomość o zabiciu Bonaparte, która podobno stała rządowe papiery.) — Przez potowoty na wieloryba okręt Seringapatnam, który z południowego morza do wyspy Wight przybył, odebrałszy doni siecia z Chili do ostatniego Lipca, podług których, kwota znalezionych pieniędzy na zabranym przez Lorda Cochrane kupiectwem Hiszpańskiem okręcie nie wynosiła w prawdzie 3 mili. pastrów, ale była wszelako tak znaczna, iż mógł zaległy żółd swey eskadry zapłacić. Gdy Seringapatnam odpływał z Chili stał Lord Cochrane z całą swoją eskadrą na wysokości Valparaiso.

DODATEK

DO N^{RO} 98.

GAZETY KRAKOWSKIEJ

Z KRAKOWA DNIA 8 GRUDNIA 1819 ROKU WE SRODĘ

Z Wiednia d. 30 Listopada.

N. Cesarz Wszech Rossy, który tu-
tejszego C. K. Radcę i główny pocztowy
Dyrekcji Kontrollera, Chrystiana Cru-
sius, przy spodaniu sobie pierwszych czę-
ści tego Topograficzno-pocztowego słow-
nika wszystkich miejsc Ces. Austriackiej
Monarchii, udarował kosztownym
brylantowym pierścieniem, rozkazał nie-
dawno za nadany sobie dodatek do te-
goż słownika przez tutejszego posta swo-
iego doręczyć mu drugi podobny pier-
ścień.

D. 28 b. m. odbyło się drugie zebra-
nych tu Niemieckich gabinetów naradze-
nie, a na jutro jest go zapowiedziane.
Należący do tychże obrad z W. Xięstwa
Luxemburskiego Króla Niderlandzkiego
Minister stanu Falk, przybył tu wczoraj.

Z Madrytu d. 9 Listopada.

Gazeta Dworska ogłosiła doniesienia
z Wenezueli, które potwierdzają nieuda-
ne się zamachu powstańców i Anglików
przeciw Kumanie. Uderzenie ich na za-
mek Agua Santa d. 5 Sierpnia zostało od-
parte i flotylla rozproszona. — Doniesienie

Vice-Króla Nowey Grenady pod d. 25
Lipca z Santa Fe de Bogata opiewa, iż nie
udał się Bolivarowi zamach na to miasto
D. 10 Lipca został z swoimi pomocnika-
mi St. Ander, Perez, i t. d. przy Molinos
de Tobaga zupełnie pobity i do ucieku
zmuszony.

Amerykański Posel Forsyth znalazł
się do 6 b. m. w mieście naszym.

Sprawa, którą Ministerium zdać ma
niezwłocznie Królowi o wszystkich wy-
gwałtach, sądzą, iż dla wielu nader po-
myślny zrządzi wypadek; większa ich część
otrzyma pozwolenie wroczenia do oyczy-
zny, wyjąwszy tych, którzy nie przesta-
ją pismami swoimi spotwarzać Rządu
Hiszpańskiego.

Podług doniesień z Kadyxu pod d. 13
b. m. od padającego tam od 8 dni mocne-
go deszczu zwolniła znacznie żółta gorączka.
Ptaki, które przez swoy fustykt
czyli przenikły węch opuszczać zwykły
okolicę, w których zaraźliwa choroba pa-
nuje, zaczęły się tam znowu pokazywać,
co biorą za znak prędkiego ustania cho-
roby.

Rozboynicze łupy, które przez długi czas Estramadurę plondrowały, zostały zupełnie rozproszone. Naczelnik ich M. L. chior uciekł w mnichowski ubiór i do Portugalii, skąd udać się chce do południowej Ameryki. W Walencji i Katalonii, równie jak w całej północnej Hiszpanii nuyzupelniejsza i panuje spokojność.

Z *Bruxelli d. 22 Listopada.*

Xże Richelieu przybył d. 18 b. m. do Rotterdamu i zalechał do gościnni pod Marszałkiem Turenne.

Minister sprawiedliwości wniósł d. 17 b. m. do drugiej izby Jeneralnych stanów w Hadze dwa tytuły pierwszej Xięgi cywilnego narodowego prawa. Całe to prawo będzie tytułami wnoszone, lecz dopiero po całkowitem uchwaleniu jako moc mające razem ogłoszone.

Od Brzegów niższej Elby d. 27 Listopada.

W. Xże Meklenburgsko-Szweryński i W. Xże Meklenburgsko-Strelicki zaprowadzili w krajach swoich za wspólnem porozumieniem hypotekę.

Studenci Upsali kazali zrobić kosztowne roboty patosz, na którego klindze będą stosowne napisy, dla ofiarowania go w dniu imienia Królewicowi Oskarowi Następcy tronu Szwedzkiego, jako kanclerzowi tego uniwersytetu. — Sławny uczony i poeta, P. Alterbom, który niedawno z podróży powrócił, powołany został do uczenia Następcy tronu języka Niemieckiego i oswolenia go z pięknymi dziełami, których ten język wiele posiada.

ROZMAITOSCI.

Tyrani i Monarchsi.

(Z Gazety Weimarskiej pod nową Cenzurą będącej.)

Jan Bodin, doświadczony statysta

wieku 16go, wystawił w swoim dziele *de Republica* daleko ostrzejsze granice między nieograniczoną Monarchią i despotyzmem, niżeli tegoczesni pisarze.

"Tyranią jest (wyraża w 2 Xiędze i 4 rozdziale) gdy jeden człowiek z pogardą praw Boskich i przyrodzenia, przywłaszcza sobie obcą własność i wolności ludzi wedle upodobania jako niewolnikami rozrządza. Różnica między tyranem i Królem jest następująca: Ten uznaje i zachowuje ustawy prawa przyrodzonego; tamten depcze te nogami: ten czci Religiją, sprawiedliwość i wierność i dobrą wiarę; tamten znajduje ukontentowane wdziękami, niesprawiedliwości i wiarołomstwem: ten zwraca całą swoją staranność na dobro kraju; tamten nie szuka jak tylko własnej korzyści i dogodzenia swej chuci: tego cieszy bogacenie się tego obywateli; ten myśli tylko jakby ich zedrzeć i siebie zbogacić: ten sądzi, iż jego moc i dobra są dla tego poddanych; tamten, że nietylko ich majątki, ale i osoby są jego własnością: ten karze publiczne bezprawia i uznaje swoje; tamten mści się za każde ubliżenie sobie, i przebacza wyrażone drugim: ten jest względny na ułomność innych, ale surowym dla siebie sędzią; tamten ściga zemstą najmniejszą względem siebie uchybienie, ale dla siebie jest pobłażliwym: ten nie łamie obcego małżeństwa; tamten zaś szuka tryunuфу w bezwstydnosci: ten chętnie słucha rzetelnej nagan i wychnięcia swoich błędów; tamten nienawidzi rzetelnych mężów i wolne języki: ten zachęca obywateli do wzajemnej przyjaźni i przywiązania do kraju; tamten rozsiewa pomiędzy Niemiecgoję, ażeby ich mógł wyszanta-

i konfiskatą majątków karać: ten chętnie patrzy na swoich obywateli i pragnie od nich być widzianym; tamten unika ich jako nieprzyjaciół: ten żyje miłością obywateli; tamten ich obawą: ten obawia się o nich; tamten ich samych: ten żąda od nich tylko czego potrzeby krajowe wymagają; tamten gdyby mógł, radiby ostatnią kroplę krwi z nich wyszć: ten doznaje przykrości, kiedy wszystkich rzeczywelnych ludzi nie może nagrodzić publicznym urzędem; tamten powołuje na urzędy największych łotrów, którzy pożerają obywatelskie majątki: ten stosuje swoje postępowanie do ustaw krajowych; tamten naciąga je do swej chuci: ten poczytuje za najpiękniejszy koniec życia swojego poświęcając go za oyczyznę; tamten zaś niedba chociażby oyczyzna upadła, byle jemu dobrze się działo: ten jest od obywateli kochany i szanowany; tamten nienawiedzony i pogardzony: ten żyje w największej spokojności duszy; tamten dręczony jest spiecznościami i ustawiczną bojaźnią: ten spodziewa się wieczney nagrody; tamten lęka się wieczney kary: ten słucha głosu odwiec nego Boga w kierowaniu swoltemi sprawami; tamten rozpustnych tylko i przewrotnych ludzi: ten żyje za życia i po śmierci błogostawi lud; tamtego za życia i po śmierci przeklina., — Te rysy porównań wyciągnął Bodin z dzieł świata. Żył on pod słabemi i rozpustnemi Królami Francuzkiemi Karolem IX. i Henrykiem III. patrzył na okrucieństwa religiyney wojny, rzeź S. Bartłomieja, niecne intryki Katarzyny de Medicis i pogrążenie w długach swej oyczyzny.

Przyomnienie nieszczęśliwej Autokracyi.

Wiadomo jak wiele razy Xże Eugeniusz w wojnie sukcesyney żalił się na powolne działania Jenerałnych stanów Hollenderskich, i pewnego razu rzekł z gniewem: Gdyby Alexander wielki do uskutecznienia swoich planów potrzebował był zezwolenia deputowanych Hollenderskich, tedy jego zdobycia nie byłyby ani przez połowę tak wielkie. Jakkolwiek ta nagana w uszach nagłego i do zwycięztw przyzwyczajonego Wodzanazwać się może trafną, zapytać się iednak godzi: czyli państwo Macedońskie, a nawet panująca rodzina nie byłyby przy takiej powolności szczęśliwsiemi? Po 11 zwycięskich latach umarł Alexander podobno na truciznę, i państwo jego stało się łupem iego wodzów. Jego matka, żona i syn Alexander zginęli okrutną śmiercią a drugi jego syn Herkules trucizną. Zabójca siedział kilka lat na skrwawionym tronie poki go śmierć nie zabrała. Wojna, zamieszanie i krwi rozlew panowały w rozszarpanem państwie, w którym w przeciągu lat 16 było 12 Królów, i dopiero w ten czas nastąpiła spokojność, gdy cała rodzina zdobywcy i jego wodzowie wytępieni zostali.

Anekdota.

Na Dworze młodego Ludwika XIV. była mowa o rządzie Tureckim, i ieden z Dworaków odezwał się, że Sultan wedle upodobania rozrządza majątkiem i życiem swoich poddanych. Otoż to, rzecze Król, znaczy panować! Prawda, odpowie Marszałek d'Estrées, szkoda tylko, iż to panowanie często bardzo krótkie bywa. Za moiej pamięci udużono dwóch czyli trzech Sultanów!

Dnia 6 i 7 Grudnia 1819.
Cena zboż różnego gatunku na Targu w
Krakowie sprzedawanych.

Korzec	1.	2.	3.	4.
	Zł. gr.	Zł. gr.	Zł. gr.	Zł. gr.
Przenicy	14 — 13	— 10	— 9	—
— Żyta	8 — 7 15	7 —	6 —	—
— Jęczmienia	6 — 5 24	5 —	4 15	—
— Owsa	4 6 4 —	3 24	3 15	—
— Jagiel	16 — 15 —	14 —	13 —	—
— Grochu	7 15 7 10	7 —	6 15	—
— Kzopala	— — — —	— —	— —	— —

Cena Zbozia

W Warszawie d. 30 Listopada.

Korzec Pszenicy	od Złp. 15 do 24.
— Żyta	— — — 11 — 15
— Jęczmienia	— — — 8 — 14.
— Owsa	— — — 8 — 9.
— Grochu	— — — 11 — 14.

Cena Zbozia

W Gdańsku d. 26 Listopada.

Łaszt 30 Korcy wynoszący.

Pszenicy	od Złp. 580 do 800.
Żyta	— — 400 — 440.
Jęczmienia	— — 300 — 360.
Owsa	— — 260 — 320.

Grochu — — 460 — 500.

Bieg Pieniędzy

W Krakowie d. 6 Grudnia.

Czer. Zł Holl: moneta Courant	Złp. 19 gr. 10
— detto Cesarski	— — 19 — 6
Fryd. Pruskie	— — 34 — —
Luidor	— — 37 — —
20to frankowy	— — 31 — —
Szeiny Wiedeńskie za 100	— — 230 — —
Złoty ryński Szeinami	— — 1 — 22.

Największe stopnie Zimna

Dnia	1	Grudnia	r. b.	Stopnie Zimna
— 2	—	—	—	4.8
— 3	—	—	—	5.0
— 4	—	—	—	5.8

TEATR NARODOWY.

W przyszły wtorek to jest: d. 14 Grudnia 1819 roku. Na BENEFIS *Ludwika Jndyczewskiego*, dana będzie pierwsza Reprezentacya nowej KOMEDYI w 3 Aktach oryginalnie Wierszem napisana, pod nazwiskiem: **KIBIELY**, czyli: **STRACH w ZAMECZKU.**

DONIESIENIA

W dniu 12 Grudnia r. b. o godzinie 2 popołudniu w Krakowie na Kazimierzu w Domu W. Maczeńskiego Wóyta pod L. 119 i 120 sprzedane zostaną w drodze Ekzekucyi przez publiczną licytacyją różne kosztowności iakoto: Bunda perł mi nasadzana, Perel sześć sznurkow, Pierścienie z brylantami i inne; Kulciki z dyamentami, zegarki, łyżki srebrne, tudzież kłegi srebrne od nożow i widełcow, tańcuch złoty i t. d. które to kosztowności przez dni trzy poprzedzające sprzedarz stosownie do Art: 621 K. P. S. na widok publiczny będą wystawionemi. Zyczący sobie kupna w gotowy pieniędz za patrzyć się winni.

W Krakowie dnia 4 Grudnia 1819 r.

Zachecony od wielu kupujących dawniey odemnie towary, postanowitem zadosyć ich życzeniu uc. ynić, i w własney kamienicy przy ulicy Szczerpańskiej pod N. 372. otworzyć Sklep korzenowy dla przedyńczej sprzedarzy, który polecam Prześwieytoey Publiczności z tem zapewnie tem, iż znajdzie w nim wszelkie towary do korzennego Handlu należące, wita zgranic ne, &c &c. po naysłuszniey cenie.

W Krakowie d. 1 Grudnia 1819.

Faciek Kawecki, Kom: Sąd.

Piotr Steinkeller.

W dniu 16 Grudnia 1819 r. o godzinie 2 po południu to jest we Czwartek w Krakowie przy Rynku pod L. 358 odbędzie się w drodze ekzekucyi przez publiczną licytacyją sprzedarz Brylantow sztuk 57 różney wielkosc, ważących w ogóle karatów 31 2/10 do summy 1075 tal. rów i 12 dob. gr. przez Jubilera przysiętego o szacowan ch Staro. Judel Mśkowicza Borensteyn Warszawskiego orsz Paua Antoniego Guse własnych pod firmą handlu Wetzlów i Synowie w zastawie będących, kt re przez dni 3 poprzedzające sprzedarz stosownie do art. 621 K. P. S. na widok publiczny wystawionemi będą. Zyczący sobie nabycia tych Brylantow w gotowy pieniędz zaopatryć się winni. Dan w Krakowie d. 25 Listopada 1819 r. *Kawecki, Komor.*

We Wsi Karniewiczach w Okręgu Miasta Wolnego Krakowa, jest Siano prawdziwe Końskie do spr. dan a, Brogami lub cztarnami, bez lub z odstaw a w ilości iak kto zyczyć sobie będzie, o którezo onie każdego czasu w Domu pod Nr. 5 na plaskuprzy Krakowie dowiedzieć się można.